חצות: 11:49 גיליון 1042

<u>18:25 : צאת שבת: 17:27</u>

פרשת כי תשא

טייו באדר היתשפייה (15/3/2025)

המפקד והנגף

פרשתנו פותחת בציווי לתת מחצית השקל ככופר נפש בזמן המפקד, כדי למנוע נגף: ״וְלֹא יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בִּפְּלְד אֹתָם״ (ל, יב). כיצד פותרת נתינת מחצית השקל את הבעיה? רשייי כותב: יייתנו כל אחד מחצית השקל ותמנה את השקלים ותדע מנינםיי; כלומר, בפועל מונים את השקלים, ולא את האנשים, וכך נמנע הנגף. ברם, בפירוש זה קיים קושי מסוים, שהרי בפסוקים עצמם לא נזכר שמונים את חצאי השקלים. ייתכן אפוא שיש להבין את נתינת חצאי השקלים באופן אחר.

תחילה יש לבחון: מדוע קיים חשש מפני נגף דווקא בשעת מפקד? רשיי ביאר: יישהמניין שולט בו עין הרעיי, אך אינו מסביר את הסיבה לכך. המלבייים הוסיף: ייכי כל עוד העם מתאחדים והם כולם כאיש אחד, זכות הרבים גדול מאד, אבל כשמונים אותם, שאז מפרידים כל איש בפני עצמו ויחופשו מעשיהם ואז ישלוט בהם נגף״. כלומר, כל עוד העם נתפס כיחידה אחת, הרי שכל יחיד ויחיד זוכה להגנה, מפני שהוא נידון כחלק מהעם. המפקד מבודד את העם ליחידים, שכל אחד ואחד נמנה לעצמו, וממילא הוא מדגיש את מיקומו הפרטי של כל אדם. התבלטות זו מסירה מעל הפרט את הגנת הכלל, וכשהאדם עומד לבדו - עלול הוא להיות נידון על פי מעמדו האישי, ומי הוא שיוכל להיות בטוח שיזכה להיות נידון לטובה על פי מעשיו! על כן, דווקא בשעת מפקד נזקק האדם באופן מיוחד לאמצעי אחר שיגן עליו - כסף הכיפורים.

מסיבה זו מובן מדוע בכסף הכיפורים מודגש : ״הֶעָשִּׁיר לֹא יַרְבֶּה וְהַדַּל לֹא יַמְעִיט״ (שם, טוֹ). היות שכל החשש נובע מהתבלטות יתרה, הרי שישנה מגמה לטשטש את ההתבלטות הזו, על ידי נתינת סכום כסף אחיד. ממילא ייתכן, שכוונת התורה היא שבפועל אכן מונים את האנשים, אולם נתינת מחצית השקל מעניקה הגנה מפני הנגף.

ייתכן, שרעיון זה בא לידי ביטוי גם בשימוש שנעשה בכסף הכיפורים במשכן, במפקד הראשון שנעשה לאחר הציווי בפרשתנו. במפקד זה נאספו ״מְאַת כָּכָּר וְאֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשָׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. בָּקַע לַגַּלְגֹּלֶת מַחֲצִית הַשֶּקֶל בְּשָׁקֶל הַקְּדֵים״ (לח, כה-כו), והכסף שנאסף שימש לשתי מטרות: א.״וַיְהִי מְאַת כִּכַּר הַכֶּסֶף לָצֶקֶת אֵת אַדְנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אַדְנֵי הַפָּרֹבֶ מְאָת הַכְּכָּר כָּכֶּך לָאָדֶן״ (שם, כז); ב.״וְאֶת הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמֵּאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשָׁבְעִים עָשָׂה וָוִים לָעֵמּוּדִים וְצָפָּה רָאשֵׁיהֶם וְחִשַּׁק אֹתָם״ (שם, כח). כסף זה לא נועד לכלי המשכן, אלא דווקא לאדנים ולווים, חסרי הייחוד. כך תתקיים המטרה המפורשת במשכן : ״וְהָיֶה לָבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזָפֶרוֹן לָפְנֵי ה׳ לְכַפֵּר עַל נַפְשׁׁתֵיכֶם״ (ל, טז). במשכן עצמו יישארו האדנים והווים לזיכרון לרעיון שבני ישראל אינם מבליטים את אישיותם, אלא רואים את עצמם כחלק מעם ישראל, ועל ידי כך יזכו לכפרה על נפשותם.

קדושה חדיפעמית וקדושה מתחדשת

בתחילת הפרשה מופיעים כמה ״נספחים״ לפרשות המשכן. לאחר שכל פרשת המשכן נאמרה למשה בסיני בדיבור אחד, מופיעות בפרשתנו כמה פרשיות קצרות, שרובן פותחות ב״וַיִדַבֶּר ה׳ אֱל מֹשֶׁה לֱאמֹר״ (ל, יא, יז, כב ; לא, א). בין פרשיות אלו מופיעות שתיים הנראות כקשורות זו לזו באופן מיוחד - פרשיות שמן המשחה וקטורת הסמים. שתי הפרשיות פותחות בצורה דומה, בציווי לקחת חומרים מן הצומח ולעשות מהן מרקחת שיש בה מן הקודש: ״וְאָתָּה קַח לְדְּ בְּּשָׁמִים רֹאשׁ... וְעֶשִּׁיתָ אֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחַת לֹדֶשׁ רֹקַח מִרְקַחַת מַצְשֵׂה רֹקַח שָׁלֶשְ מָשְׁחַת לֹדֶשׁ (ל, כג-כה); ״קַח לְדְּ סַמִּים... וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקָחַ מְמֻלֶּח טָהוֹר קֹדֶשׁי (שם, לד-לה). בשמן המשחה אמורים למשוח את כלי המשכן ואת הכוהנים, ולהגיע לרמת קדושה מיוחדת: ״וְקָדַּשְׁתָּ אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים״ (שם, כט), וביטוי זה נאמר גם ביחס לקטורת הסמים: ״קֹדֶשׁ קָדְשִׁים תָּהְיֶה לֶכֶם״ (שם, לו). בשתי הפרשיות נזכר איסור מקביל, על עשיית חומרים אלו לצורכי חול: ביחס לשמן המשחה: ײַעַעַל בְּשַׂר אָדָם לֹא יִיסְדּ וּבְמַתְּכֵּנְתּוֹ לֹא תַּצְשֹׁוֹ כָּמֹהוֹ... אִישׁ אֲשֶׁר יִרָקַח כָּמֹהוּ וַאֲשֶׁר יִתַן מִמֶנּוּ עַל זָר וְנְכָרַת מֵעַמִּיוי׳ (שם, לב-לג); וביחס לקטורת הסמים: ייְוְהַקְּטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׁה בְּמַתְכַּנָתָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם לֹדֶשׁ... אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כָמוֹהָ לְהָרִיחַ בָּהּ וְנִכְרַת מֵעַמָּיוי׳ (שם, לז-לח).

הקשר בין שתי הפרשיות בולט גם בכך, שהן נראות כשני חלקים של פרשייה אחת, הפותחת, כאמור, ב״וַיְדַבֶּר ה׳ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר״, שכן פרשיית קטורת הסמים פותחת בפתיחה חריגה של ״וַיּאמֶר ה׳ אֶל מֹשֶׁה״ – הנראית כפתיחה משנית בלבד. באופן כללי, שמן המשחה וקטורת הסמים נזכרים יחד שוב ושוב לאורך תיאור מלאכת המשכן (כה, ו ; לא, יא ; לה, ח, טו, כח, כט ועוד). האם קשר זה נובע רק מדמיון חיצוני, או שמא יש לו גם משמעות פנימית יותר!

לכאורה, קיים הבדל משמעותי בין שני הנושאים. שמן המשחה נועד לאירוע חד פעמי, של משיחת הכלים והכוהנים לעבודתם. קטורת הסמים, לעומת זאת, משמשת להקטרה יום יום, ערב ובוקר, כדי לבטא את רציפות השראת השכינה במקדש: ״וְהָקְטָיר עָלָיו אַהַרֹן קָטֹרֵת סַמִּים בַּבֹּקֵר בַּבַּקר... וּבְהַעֻלֹת אַהַרֹן אֶת הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶבַּיִה קַטֹּרֶת תָּמִיד לִפְנֵי הי לְדֹרֹתֵיכֶםיי (ל, ז-ח). אולם דווקא הבדל זה מסביר את הקשר בין השמן לקטורת, שכן שני ההיבטים משלימים זה את זה : מצד אחד, יש צורך באירועים מיוחדים המציינים את הקדושה שבתחילת הדרך. אולם מצד שני, יש חשיבות ביצירת מנגנון שימשיך את הקדושה מן האירוע החד־פעמי אל חיי היום יום. כך בפועל ממשיכה קטורת הסמים את הקדושה אשר תחילת יצירתה היתה על ידי שמן המשחה.

שבת שלום מתוך "נקודת פתיחה" / הרב אמנון בזק

רבנות מקומית שוהם מל. 03-9723065 פקס. 03-9794674

https://www.facebook.com/rabanutshoham קישור לדף הפייסבוק

https://www.shoham.muni.il/205/ הרבנות באתר המועצה

<u>"תורה והשראה" - תובנות ניהול מפרשת השבוע / פרשת כי תשא</u>

״וַנַיָּרָא הָעָם כִּי בֹשֵּׁשׁ מֹשֶׁה לָרֶדֶת מָן הָהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל אַהָרוּ וַיֹּאמְרוּ אָלָיו קום עַשְׂה לָנוּ אֱ-לֹהִים אֲשֶׁר יֶלְנוּ אֲ-לֹהִים אֲשֶׁר יֶלְנוּ אֵבּרוּ וְיִּאמָרוּ אַבְּרוֹ וַיֹּאמְרוּ אַלָּיו קום עֲשֶׂה לָנוּ אֱ-לֹהִים אֲשֶׁר יֶלְנוּ אָר

חשיבות תיאום ציפיות וניהול סיכונים

הרקע

משה עולה להר סיני לקבל את הלוחות, אך שהייתו מתארכת מעבר למה שהעם ציפה. תחושת חוסר הוודאות מובילה אותם לדרוש מאהרן ליצור עגל זהב - אירוע שהוביל למשבר חמור בעבודת ה׳ ובאמון בהנהגה.

הסיכון המרכזי באירוע

- אובדן שליטה ניהולית אהרן, שנשאר ללא משה, התקשה להתמודד עם הלחץ הציבורי והגיב בהחלטה פזיזה ליצור את עגל הזהב בתגובה ללחץ העם, דבר שגרם לחטא חמור ולעויעה משה
 - . קריסת האמון בהנהגה העם, שלא קיבל עדכון ברור על לוחות הזמנים של משה, נכנס ללחץ וביצע פעולות קיצוניות.

האם ניתן היה למנוע או להקטין את הסיכוי להיווצרות המשבר?

כמה צעדים היו יכולים להפחית את הסיכון:

- הגדרת ציפיות ברורה קביעת לוח זמנים רשמי, וציון שגם אם משה מתעכב, אין לנקוט ביוזמות עצמאיות.
 - מנגנוני גיבוי מינוי מנהיג מחליף או השארת הנחיות ברורות כיצד לפעול במקרה של עיכוב.
- 🗸 איזוק החוסן הנפשי של העם הכנה מנטלית לתהליך ההמתנה, תוך הבהרה שהשהות של משה בהר היא חלק מתהליך נדרש.

מה משה עשה לאחר שהנזק כבר נגרם?

- תגובה מיידית משה רואה את העם סביב עגל הזהב ושובר את הלוחות כסמל לכך שהברית הופרה.
 - חקירה ולקיחת אחריות הוא מתעמת עם אהרן ומטהר את המחנה מעובדי העגל.
- 🖜 שיקום ובניית אמון מחדש משה חוזר להר לבקש רחמים על העם, מקבל לוחות חדשים, ומחזק את ההבנה של העם לגבי החוקים והמשמעת הרוחנית.

התובנה הניהולית והפרקטיקה - ניהול פרויקטים וניהול סיכונים

- 🍨 כל פרויקט, במיוחד כזה עם השפעה גדולה, יש סיכון לחוסר אמון ולתגובות קיצוניות כתוצאה מחוסר בהירות.
- כמנהלי פרויקטים, עלינו להבטיח שהצוות ובעלי העניין מבינים את התהליך והשלבים הבאים, אחרת עשויה להיווצר "בהלת עגל הזהב" קבלת החלטות מהירה ושגויה עקב חוסר במידע.

כדי למנוע זאת: \checkmark לנהל ציפיות באופן שוטף - עדכונים שוטפים על סטטוס הפרויקט.

- לצפות סיכונים ולתכנן גיבוי הבנת תרחישי כשל והתמודדות איתם מראש.
- ערכים ביי אירות ואסרטיביות במקרה של משבר חקירה, תיקון, ושיקום אמון. ✓

מסקנה

ניהול פרויקט אינו מסתיים בהגדרת היעדים - הוא מחייב דיאלוג מתמיד, ניהול ציפיות ומוכנות להתמודדות עם שינויים. כמו בפרשת כי תשא, גם בעולם הניהול - כשאין ניהול סיכונים ותקשורת ברורה, הסיכון לכשלים ופתרונות מאולתרים עולה משמעותית.

ואי אפשר בלי הקשר בין הפרשה לחג הפורים

- מתנות לאביונים ומחצית השקל בפרשה מופיעה מצוות מחצית השקל, תרומה שוויונית של כל אדם למקדש. בדומה לכך, בפורים יש מצוות מתנות לאביונים, המדגישה נתינה אחראית וקהילתית, שבה כולם שותפים למען הזולת.
- הסתרת הפנים משה והמסכה לאחר שמשה יורד מהר סיני, פניו קורנות והוא שם מסווה כדי שהעם יוכל להתמודד עם עוצמתו. בפורים, המסכות מסמלות את הרעיון של "נס בהסתר", כפי שמגילת אסתר נראית כסיפור טבעי אך למעשה מתגלה כנס אלוהי.

בשני המקרים – גם אצל משה וגם בפורים: יש מסר של מנהיגות, נתינה, והבנה שלא כל מה שנראה לעין משקף את המציאות המלאה.

לעילוי נשמת

עמית בונצל הי"ד, בן נועה ויצחק רועי מרום הי"ד, בן טלי ורענן

שבת שלום, חג פורים שמח ובשורות טובות **בועז עוגן**

חידון א' ב' לפרשת כי תשא

- נכתב ע״י זיוה מונסונגו **ט**. השלימו: ״וַיּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּלַ___ עַל פָּנֶידְ...״
 - י. הנער שלא מש מתוך האוהל.
 - ב. עשוי מנחושת. מקומו בין אהל מועד למזבח.
 - ל. היו כתובים משני עבריהם.
 - מ. הסתיר את פני משה.
 - ב. מסממני הקטורת. נ. מסממני הקטורת.
 - **ס**. שינו דרכם.
 - ע. משה שורפו באש וטוחנו דק.

- א. מיייג מידות הרחמים.
 - ב. איחר.
 - **ג**. לפי רשייי: מעה.
 - . עני.
 - **ה**. יייב לוגין.
- ו. החלק החשוב של הקידוש בשבת בבקר.
 - ז. ממנו היו עשויים הנזמים.
 - ח. סכין לכתיבה על לוח ולפיסול.

פרשה בתמונה / כי תשא

״וְאַתָּה קַח לְדְּ בְּשְׁמִים רֹאשׁ מֶר דְּרוֹר חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְקְנְּמֶן בֶּשֶׁם מָחָצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם וּקְנֵה בֹשֶׁם חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם. וְקְדָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַלְדָשׁ וְשָׁמֶן זִיִת הִיוְ. וְעָשִׁיתָ אֹתוֹ שָׁמֶן מִשְׁחַת לִדָשׁ רֹקַח מִרְקַחָת מַצַשֵּׁה רֹקַחַ שָׁמֶן מִשְׁחַת לִדֶשׁ יִהְיָה ״ (שמות ל כג-כה)

משה מצווה להכין שמן מבושם, למשוח בו את אוהל מועד, את כלי המשכן ואת הכהנים, כחלק מההקדשה שלהם, לאחר סיום בניית המשכן וכחלק מחנוכת המשכן ותחילת העבודה בו.

צולם בחנות בשמים ומרקחות בשוק במרקש, מרוקו

צילום והקשר: **אבי אלטלף**

פ. משבעת העממים.

ש. אות היא ביני וביניכם.

ק. בפרשה בושם. בארץ ישוב בבנימין.

ת. אחד הדברים שהתמלא בהם בצלאל.

ר. מערבב חומרים לשם הכנת מוצר.

צ. סלע.

מזל טוב!

בת לטל ולברק רוזן

קהילת שוהם משתתפת בצערו של אהרלה אנסבכר ומשפחתו על פטירת אחיו ר׳ שמואל אנסבכר זייל

מו השמיים תנוחמו

הדוד התקלקל!

צריך עבודות חשמל!

חיים פרידמן לרשותך!

צריך מוצרי חשמל!

חיים פרידמן לרשותד!

מועד קטן א' דף יומי ירושלמי חד רסד: עמוד יומי במשנה ברורה כלים ח' רמב"ם פרק יומי עכום ז' רמב"ם ג"פ משנה יומית

שושן פורים משולש שבת פרשת כי תשא

כניסת שבת

יציאת שבת

צאת שבת ר"ת

הפטרת השבת:

שהם

עלות השחר 90 ד'(מע')

עלות השחר 72 ד'

זמן טלית ותפילין

הנץ החמה

סוף זמן ק"ש למג"א

סוף זמן ק"ש לגר"א

סוף זמן תפילה למג"א

סוף זמן תפילה לגר"א

חצות היום והלילה

מנחה גדולה

מנחה קטנה

פלג המנחה

שקיעה

צאת הכוכבים

צאת הכוכבים לר"ת

דף יומי בבלי

17:27

18:25

19:03

4:21

4:39

5:05

5:50

8:13

8:49

9:25

9:49

11:49

12:19

15:18

16:34

17:50

18:09

19:03

סנהדרין פח

שרות ואמינות מעל הכל

חיים פרידמן עומד לרשותכם 052-294-4211

> לחיים פרידמן פנית לא טעית!

אנחנו מחפשות מתנדבות לתאוד סיפורי חיים בשוהם והסביבה

חדש בספרא

pizzlid bigiah

かつしつ

בשעה 14:00

בביכנ"ס אהבת ישראל

(ספרא למעלה).

יחולקו הפתעות וממתקים.

בואו בשמחה!

אס אתן אוהבות להקשיב, יודעות להקליד ב-Word, וסקרניות מטבעכן – נשמח לצרף אתכן אלינו, למשפחת יד שרה בשוהם!

> לפרטים נוספים שלחו הודעת ווטצאפ ל: חגית שלסקי: 054-4695636

> > *המודעה מיועדת לנשים וגברים

זקוקים לטכנאי מחשבים? צביקה לשרותכם!

צביקה לשרותכם!

צביקה לשרותכם!

מחכים לראותכם צוותשפ"ה והקומונריות

צביקה לשרותכם!

זקוקים למנעולן? צביקה לשרותכם!

זקוקים לאיש מקצוע לצביעת הבית?

יש בעיות באינסטלציה?

צביקה: 054-593-3248

בייניש? בת שירות? חייל/ת?

רוצים להתמלא*??*

בשבילכם! שיעור של הרב סתיו.

חמש אירועי אירועי המינית מינול לשטה האוגף תרבות בצוותא

בית כנסת בנוסח יהודות מרוקו אהבת ישראל - ספרא. הציבור מוזמו.

תושבי ותושבות שוהם לומדים ומסיימים ביחד את • כל התנ"ך • כל ש"ס המשניות ובאמצעות הלימוד המשותף מנציחים את זכרם הברוך של בני היישוב ומתפללים לישועת החטופים ולרפואת הפצועים. היעד: סיום כל התנ"ך וש"ס המשניות עד ערב פסח תשפ"ה.

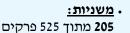

"לומדים יחד" עידכון שבועי

הצטרפו ל"לומדים יחד"!

: למדנו עד היום

:תנ"ד **493** מתוך 929 פרקים

19:30 - תפילת ערבית בבית הכנסת

20:00 - דברי תורה וכיבוד במעמד רבנים ואנשי ציבור

> משפחת מנצור

ערב לימוד לזכרו של יקירנו אור ברנדס הי"ד

שיעור בליקוטי מוהר"ן בבית הכנסת "משכן אור" רחבת כלנית, שכונה ט', שהם

יום שלישי | י״ט אדר | 18.3.25

הרב ארז משה דורון

יום שלישי | כ"ה ניסן | 22.4.25

מרדכי גרנביץ'

19:30 התכנסות, קפה ומאפה 20:00 תפילת ערבית השיעור יתחיל מיד לאחר התפילה

